

Circuite și Dispozitive pentru Microunde

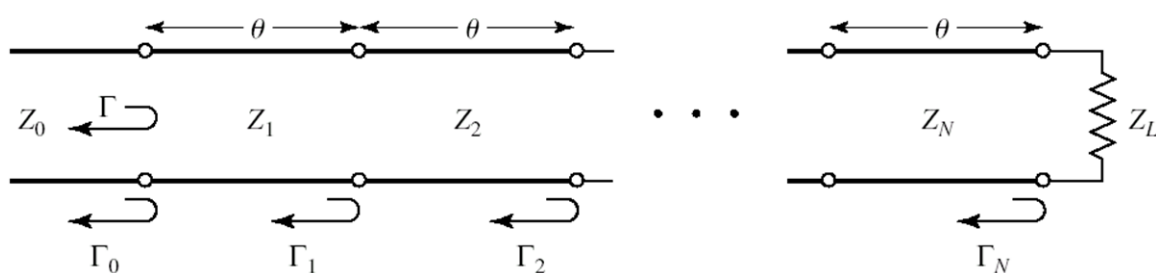
Lucrarea nr. 1

Notă: Chiar dacă o imagine conține mai multă informație decât textul din 1000 de cuvinte, trebuie citit și textul.

Proiectarea unei rețele de adaptare de impedanță

Dezadaptarea, cu pierderea corespunzătoare de putere, apare în momentul în care există o nepotrivire între impedanța generatorului de semnal și impedanța sarcinii. Aceasta poate fi controlată în mai multe moduri, varianta cea mai simplă fiind cea amintită pe scurt la curs, utilizarea unei linii de lungime $\lambda/4$ **la frecvența de lucru**, cu o impedanță caracteristică situată la egală depărtare (progresie geometrică) între valoarea impedanței generatorului și sarcinii. În locul unei modificări în salt a impedanței se obține o trecere (scădere sau creștere) graduală a impedanței, îmbunătățindu-se transferul de putere **la frecvența de lucru**.

Dezavantajul transformatorului în sfert de lungime de undă constă în banda relativ îngustă. Obținerea unei benzi de adaptare mai largă se poate obține prin introducerea între generator și sarcină a mai multor secțiuni de linie de lungime $\lambda/4$ la frecvența de lucru, scopul fiind același, obținerea unei scăderi sau creșteri graduale a impedanței. Ca urmare valorile impedanțelor caracteristice trebuie să fie **crescătoare sau descrescătoare** (eventual strict).

Primul pas va consta în proiectarea acestei rețele în funcție de **datele individuale** primite. Pentru relațiile de calcul sunteți rugați să citiți cursurile 3 și 4 (2015/2016). La laborator se vor folosi tabelele pentru proiectare rapidă, pentru transformatorul cu mai multe secțiuni binomial sau Cebîșev. Cele două modalități de alegere a impedanțelor diferă prin modul în care este permisă atingerea limitei de pierdere de putere (doar la capetele benzii - binomial, sau de mai multe ori în interiorul benzii - Cebîșev)

Vom presupune că tema primită constă în proiectarea unui transformator binomial cu trei secțiuni care să adapteze o sarcină de 110Ω la un generator de 50Ω la frecvența de 3 GHz. Aceasta va implica un raport $Z_L/Z_0 \approx 2$. Deci din tabelul corespunzător vom reține linia pentru $Z_L/Z_0 = 2$ din zona corespunzătoare transformatorului cu 3 secțiuni ($N=3$).

$$Z_1/Z_0 = 1.0907, Z_1=54.53 \Omega;$$

$$Z_2/Z_0 = 1.4142, Z_2=70.71 \Omega;$$

$$Z_3/Z_0 = 1.8337, Z_3=91.68 \Omega$$

Se menționează în acest moment că, deși tabelele sunt completate numai pentru valori $Z_L/Z_0 > 1$, ele pot fi folosite și pentru adaptarea unui generator la o sarcină de impedanță mai mică. Astfel pentru adaptarea (aproximativă în acest moment) de la 50Ω la 110Ω se intercalează impedanțele caracteristice calculate pentru obținerea unei succesiuni (crescătoare) $50\Omega, 54.53\Omega, 70.71\Omega, 91.68\Omega, 110\Omega$. Aceleași impedanțe **dar în ordine inversă**, vor realiza succesiunea descrescătoare pentru adaptarea unui generator de 110Ω la o sarcină de 50Ω : $110\Omega, 91.68\Omega, 70.71\Omega, 54.53\Omega, 50\Omega$. Ca urmare, pentru utilizarea tabelelor următoare se va

interpreta ca Z_0 valoarea cea mai mică dintre cele două impedanțe primite în temă (generator sau sarcină), iar ca Z_L valoarea cea mai mare. Z_1 va fi amplasat lângă Z_0 , iar Z_3 va fi amplasat lângă Z_L .

Valorile inițiale pentru transformatoarele Cebâșev se obțin din al doilea tabel, utilizând un parametru suplimentar: valoarea maximă acceptabilă a coeficientului de reflexie (în cazul de față $|\Gamma| = 0.15 \approx 0.20$).

Transformator binomial cu mai multe secțiuni

Z_L/Z_0	$N = 2$		$N = 3$			$N = 4$			
	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_4/Z_0
1.0	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000
1.5	1.1067	1.3554	1.0520	1.2247	1.4259	1.0257	1.1351	1.3215	1.4624
2.0	1.1892	1.6818	1.0907	1.4142	1.8337	1.0444	1.2421	1.6102	1.9150
3.0	1.3161	2.2795	1.1479	1.7321	2.6135	1.0718	1.4105	2.1269	2.7990
4.0	1.4142	2.8285	1.1907	2.0000	3.3594	1.0919	1.5442	2.5903	3.6633
6.0	1.5651	3.8336	1.2544	2.4495	4.7832	1.1215	1.7553	3.4182	5.3500
8.0	1.6818	4.7568	1.3022	2.8284	6.1434	1.1436	1.9232	4.1597	6.9955
10.0	1.7783	5.6233	1.3409	3.1623	7.4577	1.1613	2.0651	4.8424	8.6110

Z_L/Z_0	$N = 5$					$N = 6$					
	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_4/Z_0	Z_5/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_4/Z_0	Z_5/Z_0	Z_6/Z_0
1.0	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000
1.5	1.0128	1.0790	1.2247	1.3902	1.4810	1.0064	1.0454	1.1496	1.3048	1.4349	1.4905
2.0	1.0220	1.1391	1.4142	1.7558	1.9569	1.0110	1.0790	1.2693	1.5757	1.8536	1.9782
3.0	1.0354	1.2300	1.7321	2.4390	2.8974	1.0176	1.1288	1.4599	2.0549	2.6577	2.9481
4.0	1.0452	1.2995	2.0000	3.0781	3.8270	1.0225	1.1661	1.6129	2.4800	3.4302	3.9120
6.0	1.0596	1.4055	2.4495	4.2689	5.6625	1.0296	1.2219	1.8573	3.2305	4.9104	5.8275
8.0	1.0703	1.4870	2.8284	5.3800	7.4745	1.0349	1.2640	2.0539	3.8950	6.3291	7.7302
10.0	1.0789	1.5541	3.1623	6.4346	9.2687	1.0392	1.2982	2.2215	4.5015	7.7030	9.6228

Transformator Cebâșev cu mai multe secțiuni

Z_L/Z_0	$N = 2$				$N = 3$					
	$\Gamma_m = 0.05$		$\Gamma_m = 0.20$		$\Gamma_m = 0.05$			$\Gamma_m = 0.20$		
	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0
1.0	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000
1.5	1.1347	1.3219	1.2247	1.2247	1.1029	1.2247	1.3601	1.2247	1.2247	1.2247
2.0	1.2193	1.6102	1.3161	1.5197	1.1475	1.4142	1.7129	1.2855	1.4142	1.5558
3.0	1.3494	2.2232	1.4565	2.0598	1.2171	1.7321	2.4649	1.3743	1.7321	2.1829
4.0	1.4500	2.7585	1.5651	2.5558	1.2662	2.0000	3.1591	1.4333	2.0000	2.7908
6.0	1.6047	3.7389	1.7321	3.4641	1.3383	2.4495	4.4833	1.5193	2.4495	3.9492
8.0	1.7244	4.6393	1.8612	4.2983	1.3944	2.8284	5.7372	1.5766	2.8284	5.0742
10.0	1.8233	5.4845	1.9680	5.0813	1.4385	3.1623	6.9517	1.6415	3.1623	6.0920

Z_L/Z_0	$\Gamma_m = 0.05$				$\Gamma_m = 0.20$			
	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_4/Z_0	Z_1/Z_0	Z_2/Z_0	Z_3/Z_0	Z_4/Z_0
1.0	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000
1.5	1.0892	1.1742	1.2775	1.3772	1.2247	1.2247	1.2247	1.2247
2.0	1.1201	1.2979	1.5409	1.7855	1.2727	1.3634	1.4669	1.5715
3.0	1.1586	1.4876	2.0167	2.5893	1.4879	1.5819	1.8965	2.0163
4.0	1.1906	1.6414	2.4369	3.3597	1.3692	1.7490	2.2870	2.9214
6.0	1.2290	1.8773	3.1961	4.8820	1.4415	2.0231	2.9657	4.1623
8.0	1.2583	2.0657	3.8728	6.3578	1.4914	2.2428	3.5670	5.3641
10.0	1.2832	2.2268	4.4907	7.7930	1.5163	2.4210	4.1305	6.5950

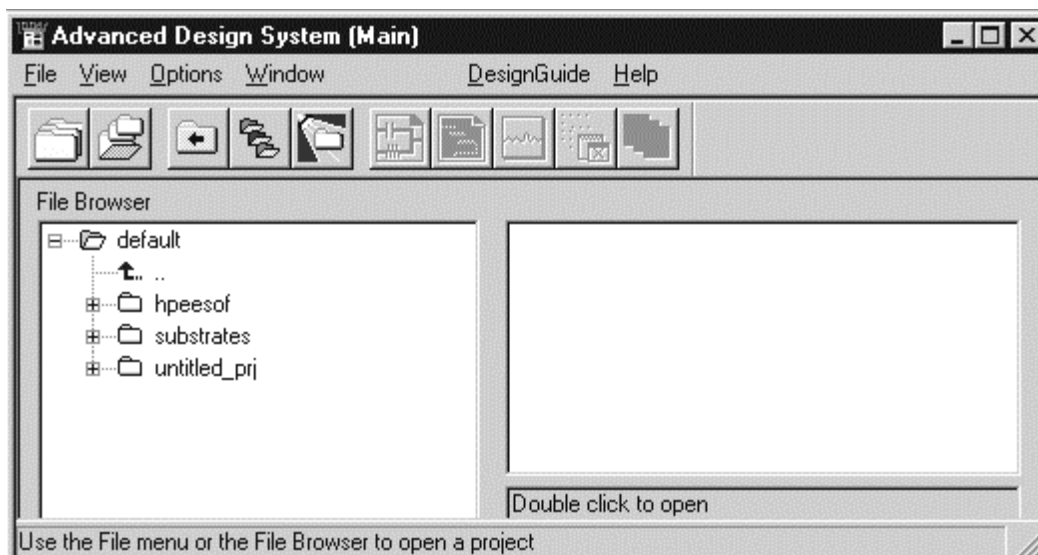
Pornirea programului ADS

Programul de simulare utilizat în laborator este Advanced Design System produs de firma Agilent Technologies (companie separată din Hewlett Packard). Programul este instalat pe sistemul de operare XP Professional. În laborator găsiți acest sistem pe o mașină virtuală. Detectați pe desktop icoana care pornește VMware Player. În interfața programului identificați mașina virtuală "RF XP Professional" sau alegeți comanda "Open a Virtual Machine" și căutați mașina în directorul (tipic) D:\DCMR\WXP_CIM.

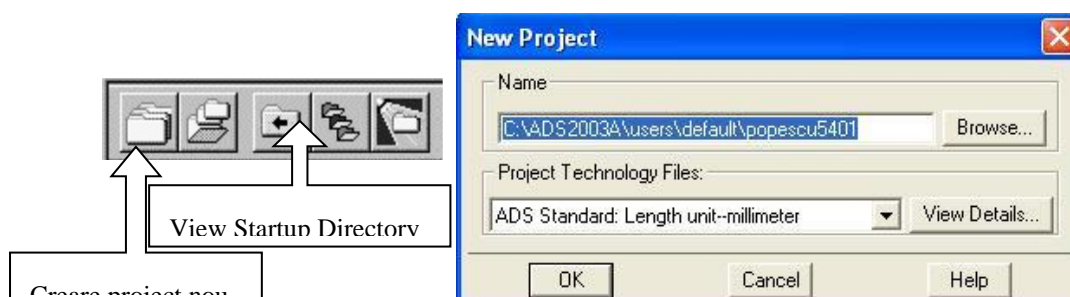
Programul se pornește utilizând butonul de Start din Windows alegând succesiunea de comenzi **Start > All Programs > Advanced Design System 2003A > Advanced Design System**.

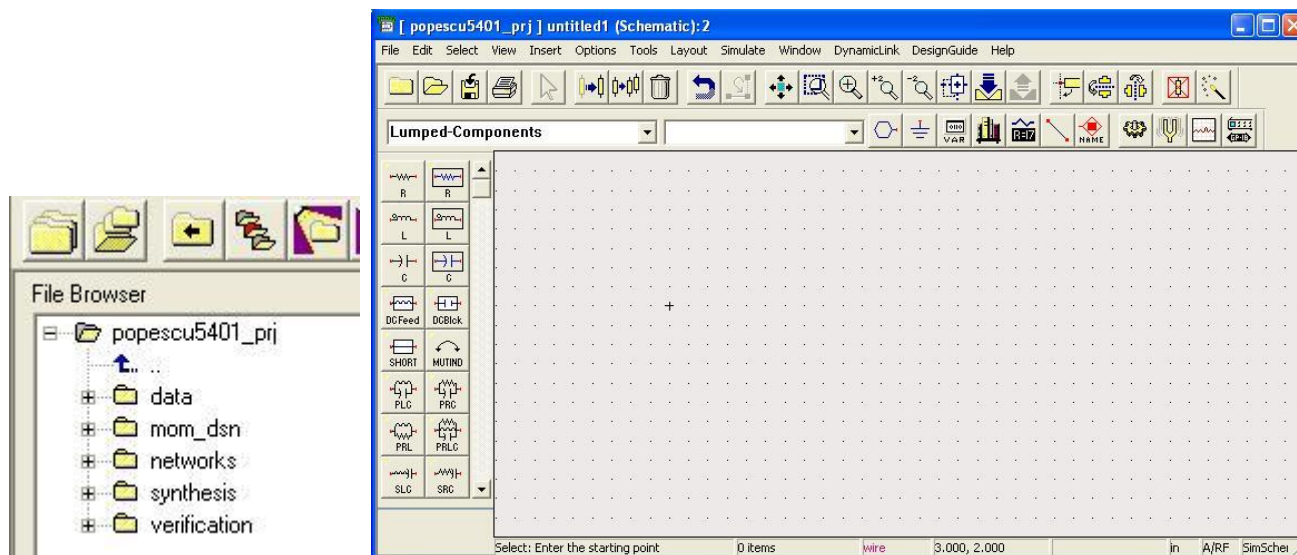
Fereastra principală a programului - **Advanced Design System (Main)** permite gestionarea proiectelor (creare, ștergere, arhivare – în scopul transportului unui proiect pe un alt calculator există implementată o metodă de arhivare format zip, rezultând un fișier cu extensia “zap” care va păstra structura internă de directoare a proiectului), accesul la fișierele individuale ale proiectului. Fiecare proiect va fi stocat într-un director propriu cu numele “nume ales” + “_prj”, implicit în directorul de instalare “C:\ADS2003A\users\default\” dar calea poate fi modificată (și cea implicită, de instalare, și individual la crearea unui proiect nou).

Pentru a asigura găsirea mai ușoară a fișierelor este recomandat să alegeți comanda **View > Startup Directory** pentru a ajunge în directorul implicit urmată de comanda **File > New Project** pentru a crea un proiect nou. Aceleași comenzi pot fi aplicate utilizând butoanele din bara de comenzi a programului. În fereastra care apare se introduce numele dorit al proiectului după calea deja afișată “C:\ADS2003A\users\default\” fără terminația “_prj” care va fi adăugată automat de program. Numele proiectului va fi dat de numele unuia din componenții echipei de la stația de lucru, urmat de indicativul grupei. Exemplu: C:\ADS2003A\users\default\popescu5401

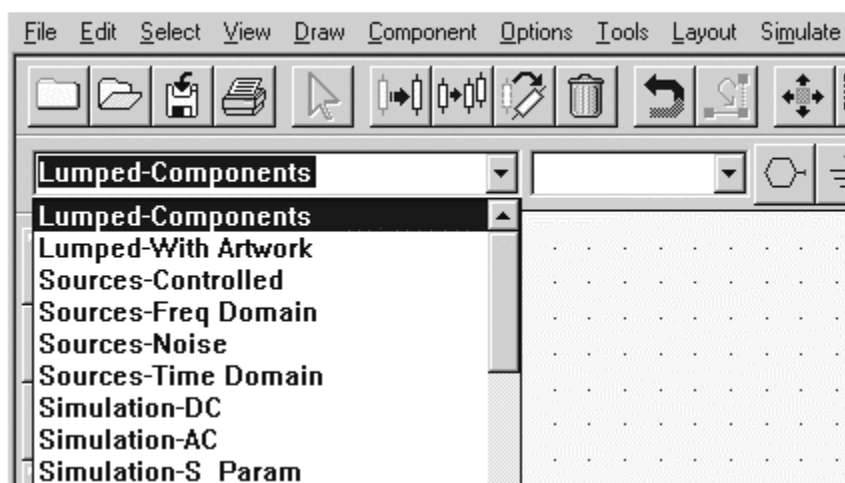

Se creează astfel proiectul respectiv, care este deschis automat. Implicit se creează și o primă schemă, într-o fereastră nouă care poate fi utilizată pentru a desena schema ce urmează a fi simulată. În caz că această fereastră nu a fost creată se poate alege butonul pentru a genera această schemă sau comenzile **File > New Design** din meniu. Este recomandat să se salveze aceasta schemă (fereastra [popescu5401_prj] untitled1) pentru a avea un nume ce poate fi recunoscut. După salvare fișierul corespunzător va putea fi găsit în secțiunea **networks** din structura proiectului (fereastra principală - Main) în caz că îl veți închide din greșeală.

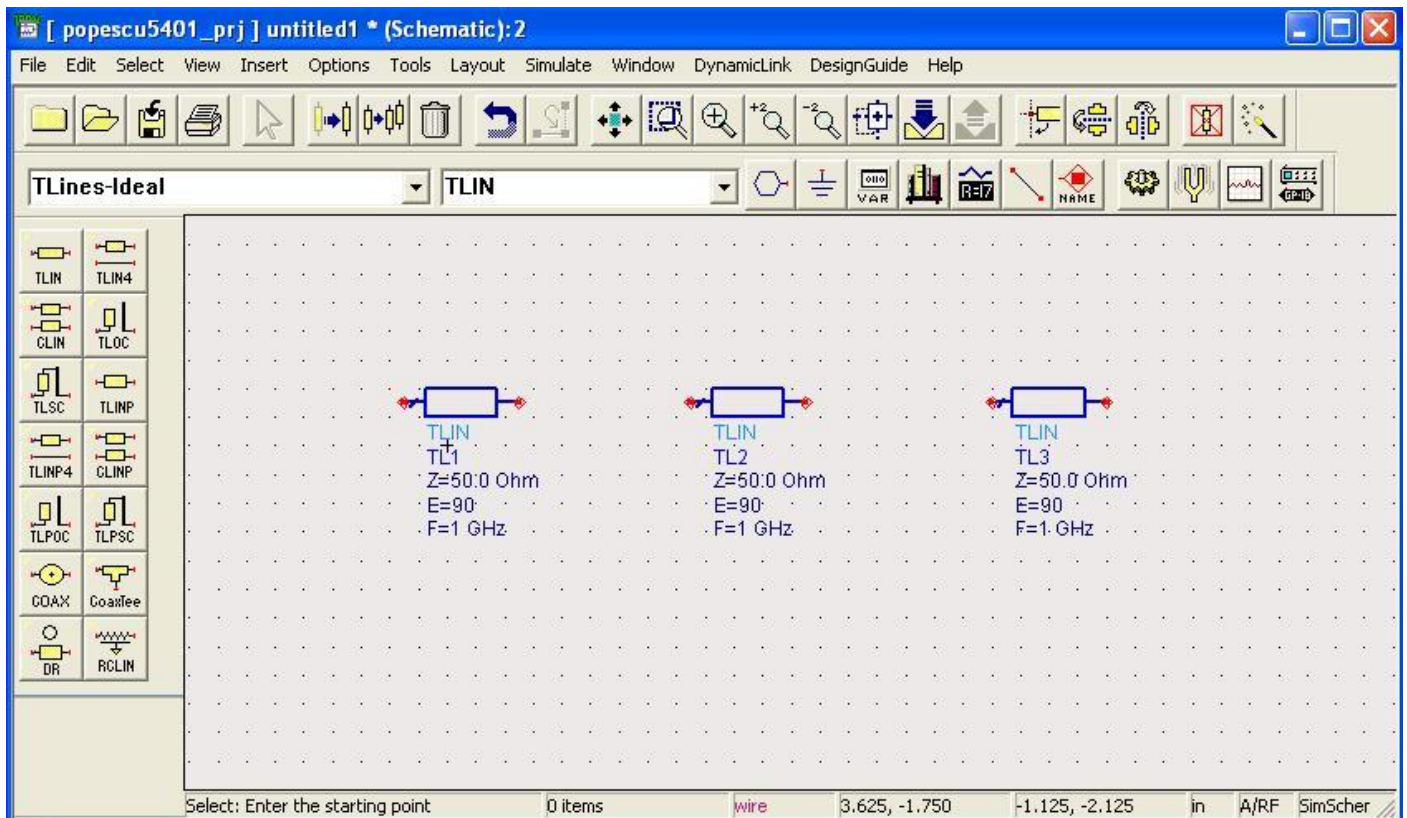

Simularea transformatorului de impedanță

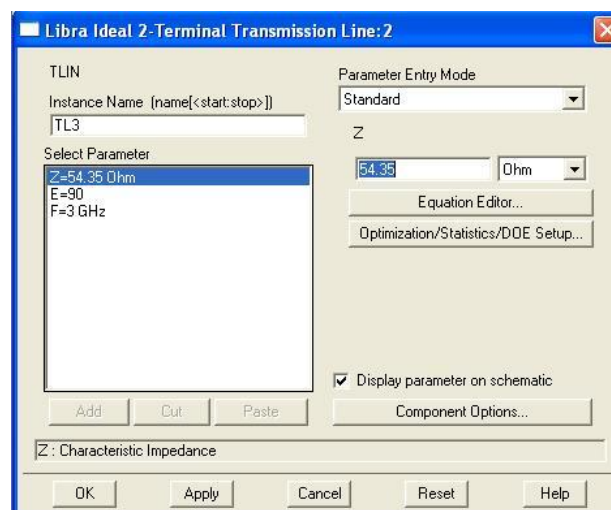
În schema existentă de la pasul precedent vom desena transformatorul multisețiune calculat pentru datele proprii. Pentru aceasta se accesează paleta de componente unde apare împărțirea pe secțiuni a elementelor care pot fi introduse. Implicit paleta deschisă este **Lumped-Components** dar va trebui să schimbați pentru a introduce elemente linie de transmisie **TLines-Ideal**. Elementul care trebuie introdus este primul din listă intitulat TLIN. Reprezintă linia de transmisie ideală, în care elementele referitoare la structură sunt eliminate.

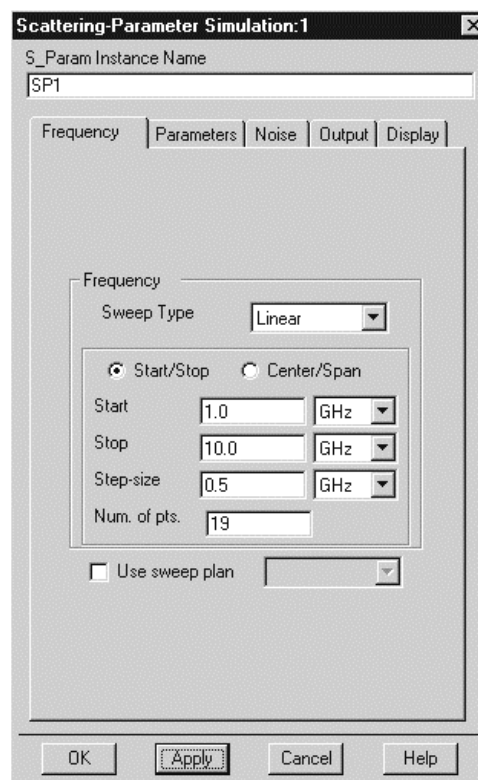
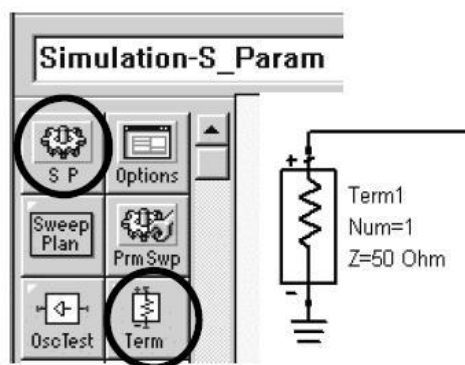
Introduceți în schemă 3 secțiuni de linii de transmisie. Veți remarca că implicit impedanța caracteristică este de 50 Ohm, lungimea electrică ($E = \beta l$) este de 90 grade la frecvența de 1GHz.

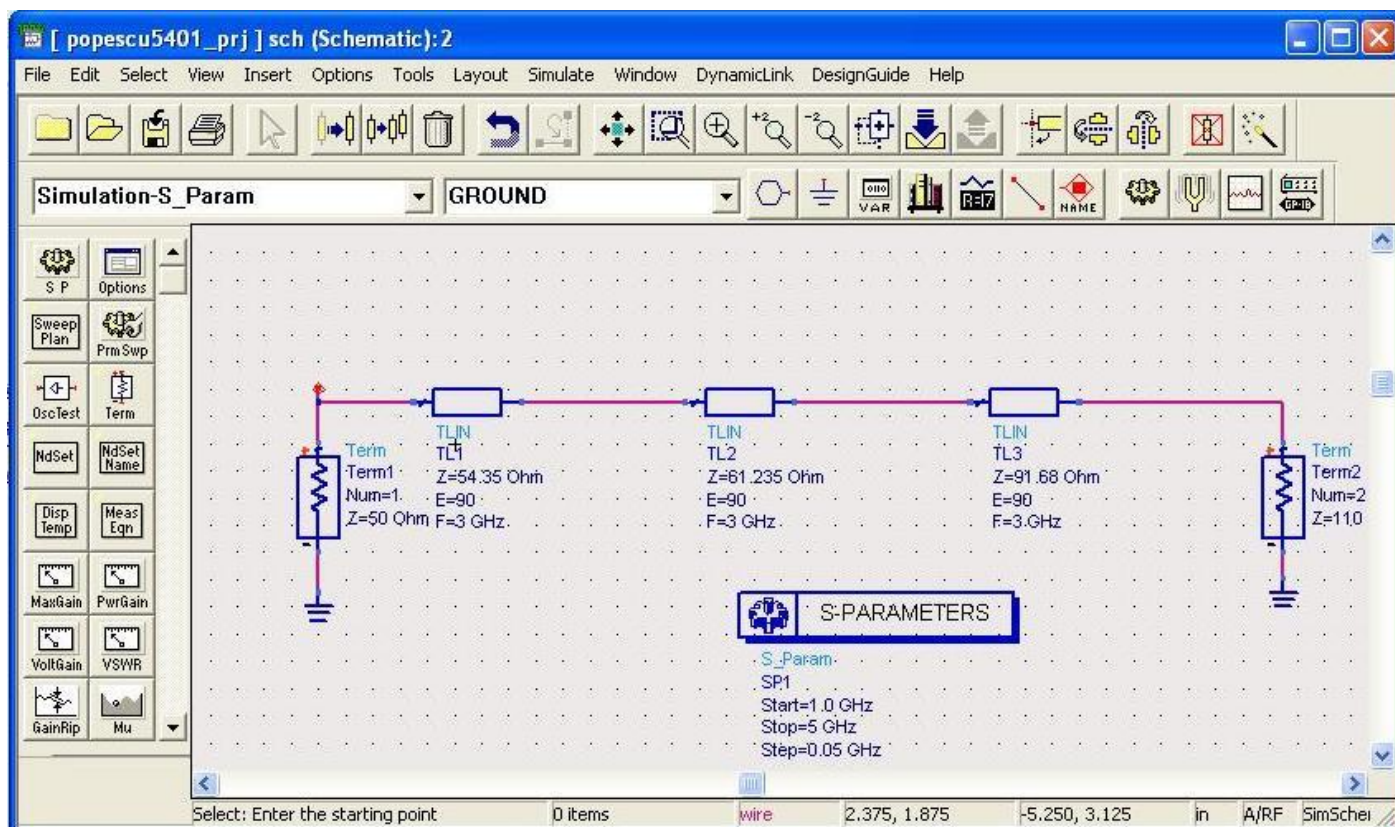
Va trebui să schimbați aceste valori. Prin dublu click pe un element se deschide fereastra corespunzătoare elementului în care se pot schimba acești parametri.

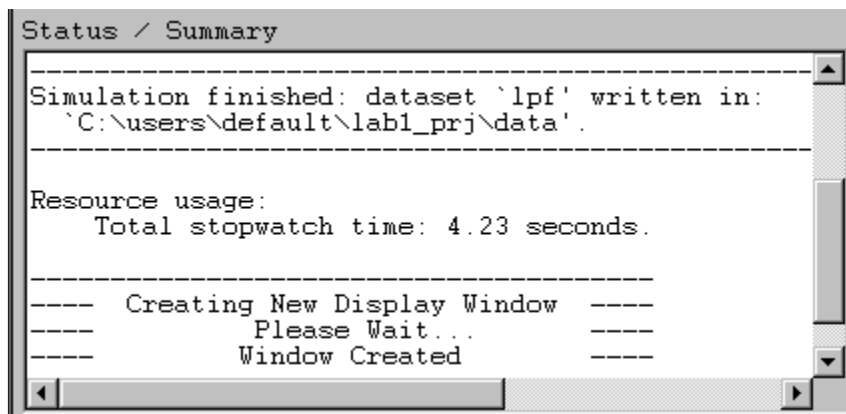
Simularea care va releva calitatea adaptării va fi o simulare a parametrilor S. Pentru a indica simularea pentru schemă, trebuie introdus un controler de simulare, în acest caz el poate fi găsit în paleta **Simulation-S_Param**. Se introduc elementele din imagine: un controler de simulare și doi terminatori care vor fi cele două porturi: intrarea și ieșirea. În acest caz ne interesează ca terminatorul de intrare să aibă o impedanță de 50 Ω iar cel de ieșire de 110 Ω . De asemenea simularea trebuie făcută într-o bandă în jurul frecvenței de 3 GHz, de exemplu în banda 1-3 GHz cu un pas de 0.05 GHz. Nu uitați să schimbați **parametrii controler-ului** de simulare corespunzător temei primite. De asemenea impedanțele terminatoarelor trebuie schimbate, pentru a corespunde valorilor din tema individuală.

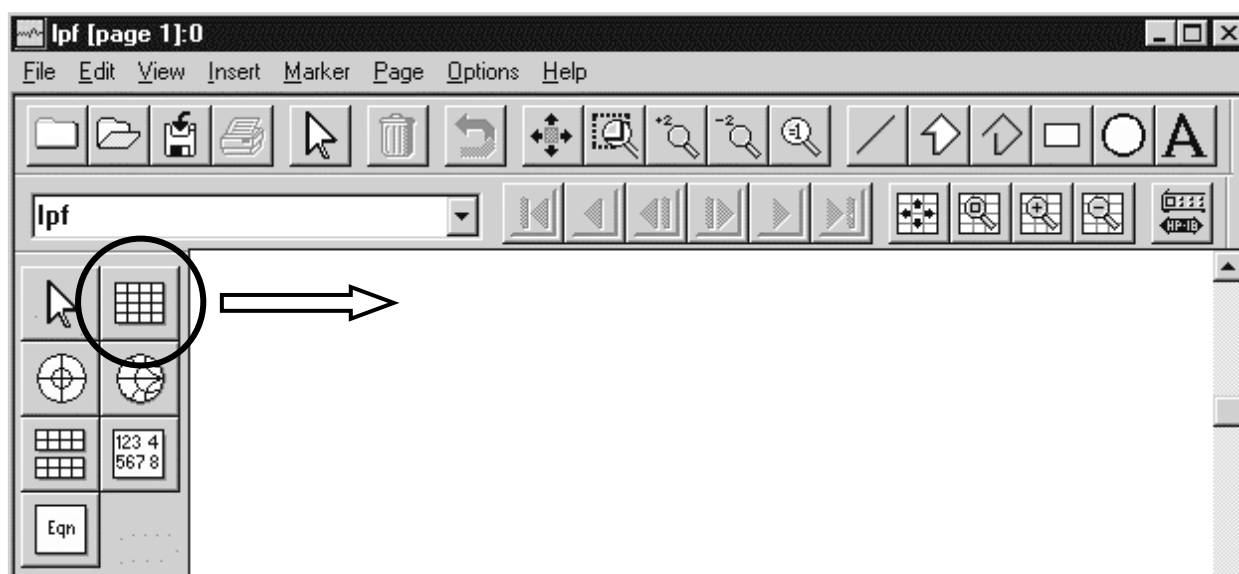
Utilizați fire , masă , și eventual rotire din bara de comenzi pentru a completa schema.

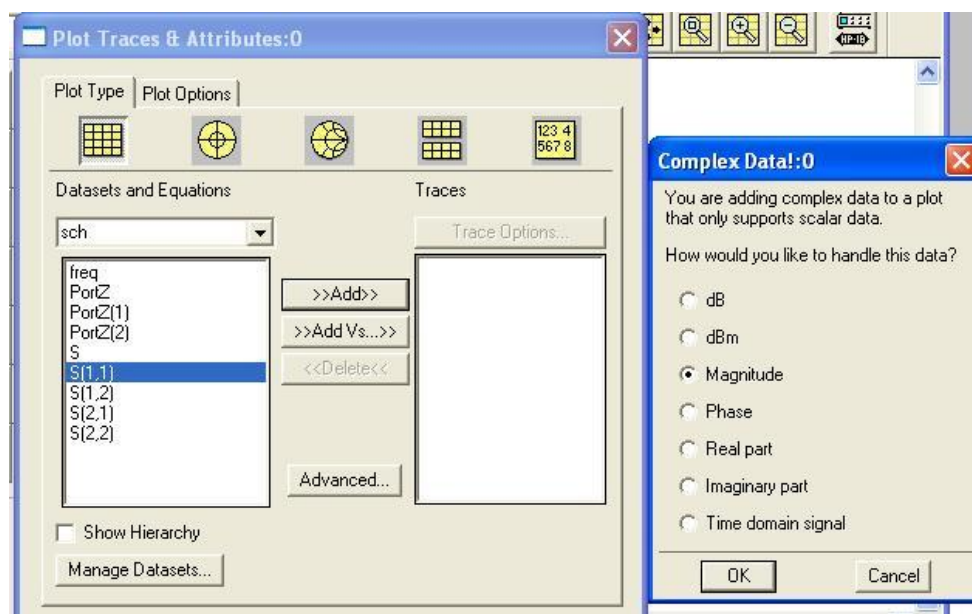
Urmează simularea efectivă , sau **F7** sau comanda din meniu **Simulate > Simulate**. Deoarece este o simulare de circuit, cu modele corespunzătoare dispozitivelor, vă puteți aștepta ca simularea să dureze puțin, de ordinul secundelor. Fereastra simulatorului prezentată mai jos rămâne deschisă. Urmăriți mesaje pentru a identifica un eventual mesaj de eroare. Dacă e cazul, încercați să îl interpretați și să corectați eroarea, în caz de insucces apelați la ajutorul cadrului didactic.

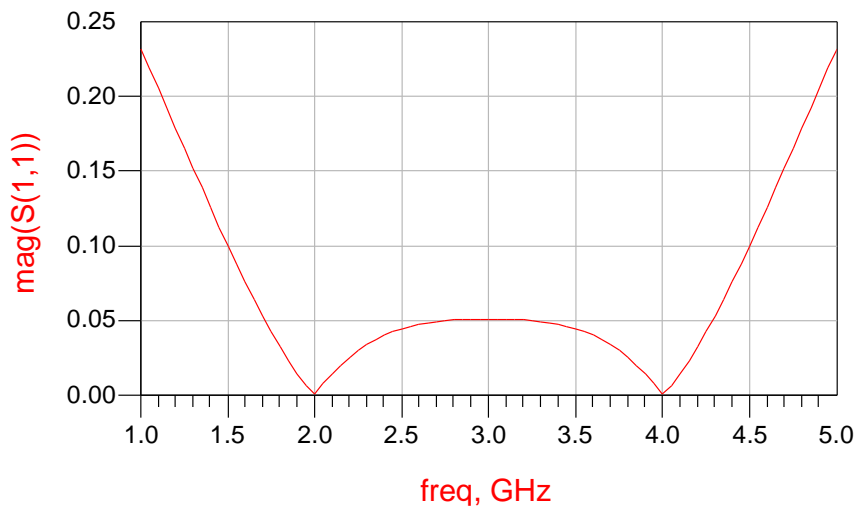

După terminarea **cu succes** a analizei se va deschide fereastra de vizualizare a rezultatelor. Rezultatul care va prezenta succesul adaptării la frecvența dată fi reprezentarea parametrilor S din care să rezulte un coeficient de reflexie nul la acea frecvență. Deoarece raportul Z_L/Z_0 nu a fost identificat cu precizie în tabel, vă puteți aștepta să nu obțineți de la început valoarea minimă a lui S_{11} la frecvența data.

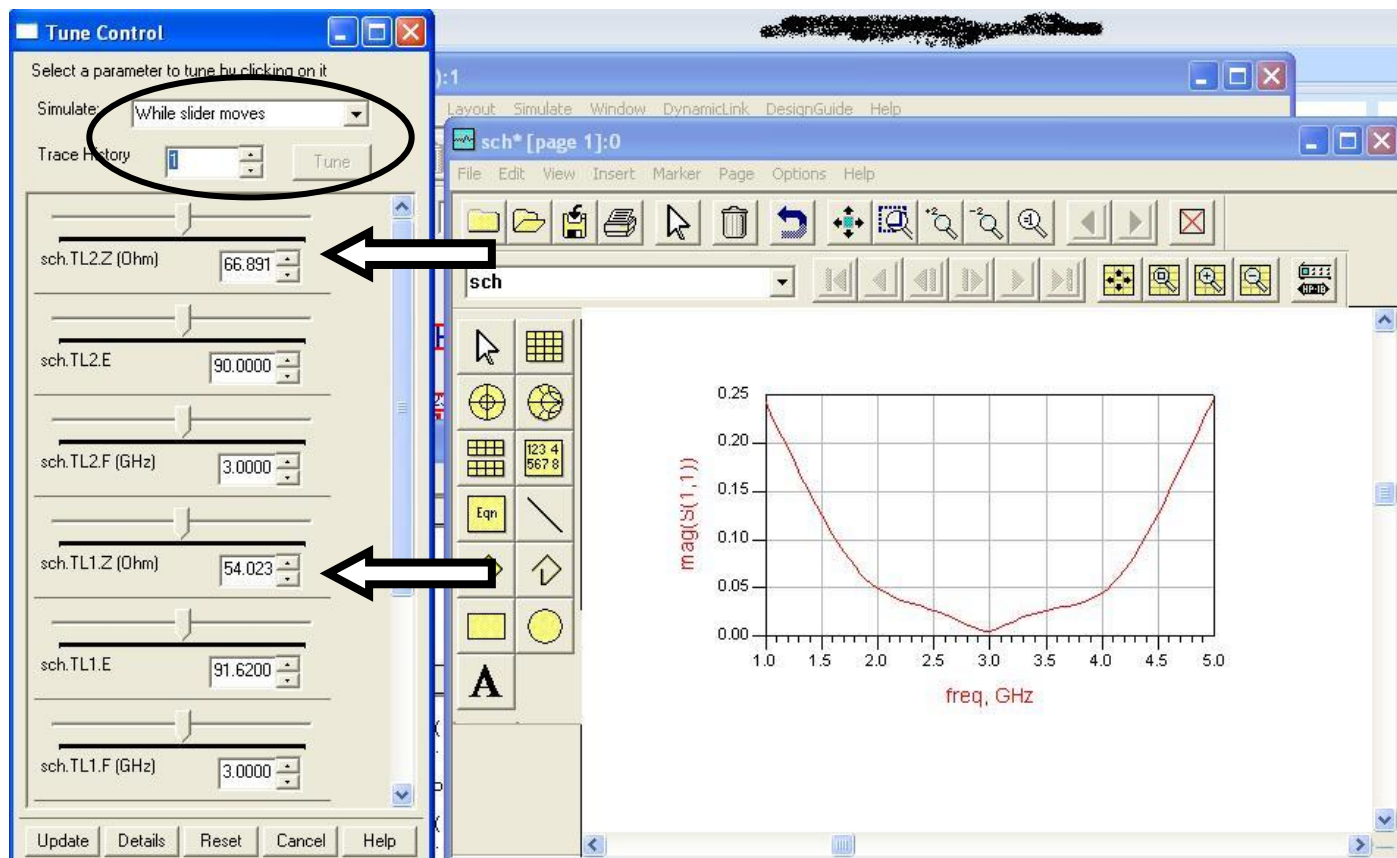

Vă interesează să reprezentați coeficientul de reflexie ca amplitudine, deci veți alege în momentul plasării graficului rectangular pe ecran $S(1,1)$ și reprezentarea modulului (Magnitude).

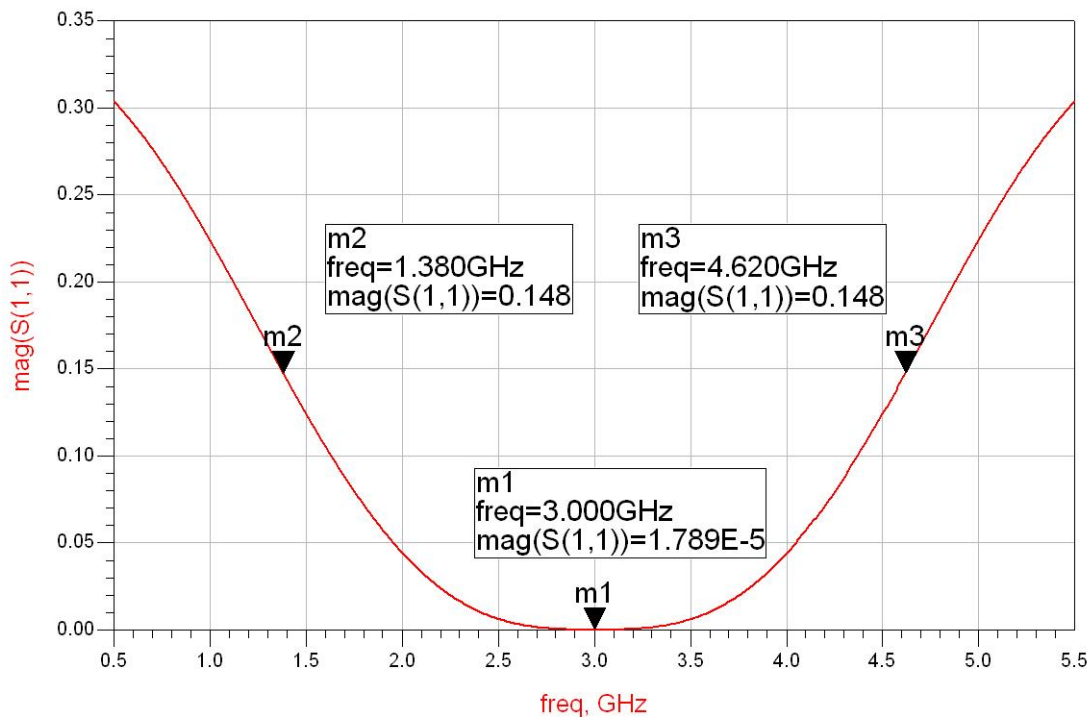

Adaptarea nu este perfectă datorită raportului Z_L/Z_0 care nu este exact egal cu 2. Va fi necesară utilizarea utilitarului de reglaj fin pentru a finaliza adaptarea. Pentru aceasta **selectați elementele** pe care doriți să le modificați (TL1, TL2 și TL3 în acest caz) și apăsați pentru a porni utilitarul de reglaj.

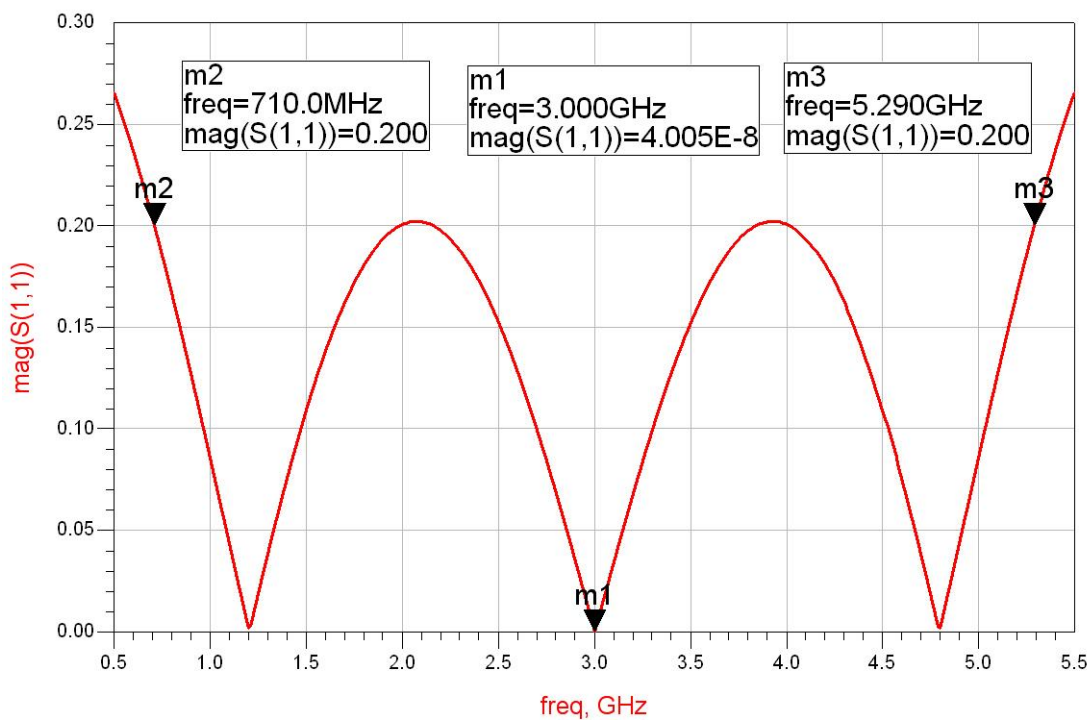

Va fi necesar poate să modificați (după preferință) alegerea din zona Simulate și Trace History pentru a urmări rezultatul cu claritate în timp real. Se vor modifica impedanțele caracteristice ale celor trei linii de transmisie pentru a obține rezultatul dorit. Utilizați 1-2 marker-i (**Marker > New**) pentru a vizualiza rezultatele în vederea predării lor.

Rezultatele finale ar trebui să fie similare celor din figurile următoare.

Pentru transformatorul binomial se va avea în vedere să se obțină caracteristica care atinge valoarea 0 (sau foarte apropiată) la frecvența de funcționare, are o formă cu minim plat, și e caracterizată de cea mai largă bandă posibil (cu respectarea celorlalte condiții).

Pentru transformatorul Cebîșev se va avea în vedere să se obțină o caracteristică care atinge valoarea 0 (sau foarte apropiată) în **trei** puncte (numărul de secțiuni de linie) din care unul la frecvența de funcționare, iar maximele dintre acestea ating valoarea coeficientului de reflexie maxim admisibil (permis în temă).

În ambele situații, doi marker-i (sau 1 marker care este mutat) se folosesc pentru a detecta cele două frecvențe care reprezintă capetele benzii de adaptare cu limita de coeficient de reflexie impusă prin temă.

Notă. La sfârșitul lucrării se predau valorile finale obținute prin **reglaj** corespunzător, nu valorile inițiale obținute din tabele.